

ше сѧ научилѧ, нѧ като сѧ не намѣри, испрати заповѣдь въ градѧ Севастіи, дѣто лѣжаше Кръстителиво-то тѣло (освѣнь глава-та и една-та му рѣка), да го изгорѧтъ на огнѧ; тѣй и черквѧ-тѧ да направѧтъ на пепелѧ: царска-та заповѣдь сѧ испзани, както пише Никѣфорѧ. А блаженный Симеонѧ Метафрастѧ казва, че то не было Кръстителиво-то тѣло, нѧ друго, тѣурено намѣсто него отѧ Врѣсалимскыѧ Патріархѧ, изгорѣло; а сѧще-то тѣло на С. Ив. е пратилѧ тоѧ Патріархѧ въ Александріѧ, дѣто останало неповредено. Не сѧ мина много и безбожники-тѧ ѹмрѣ; тогава, като огрѣѧ пакѧ благочестива-та Христіанска вѣра, скрита-та Кръстителива глава сѧ показа наавно, почиташе сѧ отѧ вѣрны-тѣ и праваше, както прѣди, всакаквы чюдеса, отѧ кои-то ще да прикажемѧ тѣка само едно:

По това врѣмѧ ѹ Антіохыѧ вѣше сѧ вгнѣздилѧ единѧ страшенѧ змѣй, кого-то невѣрни-тѣ Елени (Грѣци) считахѧ като единѧ отѧ тѣхны-тѣ идолопоклоннически богове, и му приносѧхѧ по единѧ человек-